

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpată și de către avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018 și a sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul central din 07 iunie 2018, în cauza penală în privința lui

Gîlca Angela Xxxxx, născută la xxxxx, originară din r-nul Xxxxx s. Xxxxx, domiciliată r-nul Xxxxx s. Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 31.01.2018 – până la 07.06.2018

instanța de apel:

de la 05.07.2018 – până la 02.10.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 04.12.2018 – până la 13.02.2019

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul central din 07 iunie 2018, Gîlca Angela Xxxxx a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate lui Gîlca Angela pe o perioadă de probațiune de 1 an, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea acordată, fiind obligată să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

A fost încasat din contul lui Gîlca Angela în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 448 lei.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de către partea civilă Untilă Svetlana, fiind încasat de la Gîlca Angela în beneficiul lui Untilă Svetlana suma de 5.000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de către partea civilă Untilă Svetlana privind încasarea prejudiciului moral, fiind încasat de la Gîlca Angela în beneficiul lui Untilă Svetlana suma de 5.000 lei, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Gîlca Angela la 13.10.2017 în jurul orelor 10:00-11:00, aflându-se lângă stadionul sportiv al Gimnaziului din sat. Codreanca r-nul Strășeni, având intenția comiterii unui act de huliganism, fără nici un motiv în prezența mai multor elevi, manifestând o obraznicie deosebită și demonstrând o lipsă de respect față de cei prezenți, intenționat s-a apropiat de profesoara de educație fizică a Gimnaziului Codreanca, Untilă Svetlana și intenționat i-a aplicat acesteia o lovitură cu genunchiul în partea de jos a burtei, după care i-a aplicat o lovitură cu palma peste față, totodată apucând-o cu mâinile de umeri a îmbrâncit-o pe ultima, numind-o cu cuvinte necenzurate. În rezultatul acțiunilor violente comise de Gîlca Angela, părții vătămate Untilă Svetlana i-au fost cauzate vătămări corporale, care conform raportului de expertiză medico legală nr. 165 din 23.12.2017 duc la dereglarea sănătății de până la 6 zile și se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Pe baza stării de fapt expusă mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatei Gîlca Angela, au fost calificate *de drept* în baza art. 287 alin. (1) Cod penal – huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obraznicie deosebită.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Cuptova Natalia în numele inculpatei, la data de 19 iunie 2018, care a solicitat casarea acesteia și dispunerea achitării lui Gîlca Angela.

În motivarea apelului a invocat că:

- în cadrul cercetării judecătorești a cauzei penale vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal nu a fost dovedită. Astfel, partea vătămată, precum și inculpata, au reiterat că au fost între ele anterior și alte conflicte neînsemnate din cauza atitudinii neglijente față de feciorul inculpatei, care de fapt au și dus la crearea unor relații reciproc ostile;

- în ziua cu pricina, la 13.10.2017, Gîlca Angela pur și simplu a fost adusă la culme, din cauza comportamentului indiferent atât al părții vătămate, cât și al administrației gimnaziului (în care învăța fiul ei xxxxx), față de atmosfera batjocoritoare ce s-a creat în jurul fiului său minor, unicul copil care i-a mai rămas;

- inculpata a relatat, chiar și a prezentat probe ce au fost anexate la dosar că, până la data de 13.10.2017 de nenumărate ori s-a adresat la administrația gimnaziului din satul Codreanca, pentru a fi luate măsuri, a telefonat la Centrul pentru apărarea drepturilor copilului pentru a relata despre situația creată în colectivul clasei în care învăța fiul său xxxxx, precum că conflictele între fiul ei xxxxx și alți elevi în incinta școlii nu sunt examinate obiectiv de administrația școlii;

- astfel, au fost create toate premisele ca mama, să își piardă cumpătul și autocontrolul, și să întreprindă încercarea de a pune capăt dezmățului pornit împotriva fiului sau Vasile;

- inculpata a procedat mai mult decât corect, când negăsind înțelegere și receptivitate de la profesoara Untilă Svetlana, a hotărât să se adreseze la direcția școlii. Acest fapt încă o dată denotă corectitudinea și consecutivitatea logică a acțiunilor inculpatei, care a vrut să ceară de la superiori explicații în privința faptului,

de ce copilul ei Vasile este batjocorit și de colectivul pedagogic nu se ia act în acest sens;

- urmează de atenționat asupra faptului, că toți acești martori au fost audiați în cadrul ședințelor de judecată, ce au avut loc până la sfârșitul anului școlar și prin urmare toți acești martori sunt în continuare elevi a unei și aceleiași clase, cărora le predă obiectul educația fizică, în continuare partea vătămata. Deci, există o dependență și o cointeresare între calitatea declarațiilor care li-au dat acești copii în ședința de judecată, fiind audiați ca martori și atitudinea părtinitoare față de aceste depoziții, drept consecință fiind reușitele de la finele anului școlar;

- acțiunea civilă nu o recunoaște, deoarece inculpata nu a comis fapte ce ar putea duce la asemenea consecințe, suportate de pretinsa parte vătămată;

- inculpata urmează a fi achitată, deoarece în acțiunile acesteia lipsesc, după părerea apărării elemente constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, a fost respins apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apelanților, a ajuns la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli ce ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatei Gîlca Angela, în comiterea faptei incriminate, astfel că la acest capitol au fost reținute drept declarative argumentele, atât ale inculpatei, cât și ale apărătorului acesteia cu referire la faptul că învinuirea este formală și nu este confirmată prin probe.

Audiind opiniile participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de prima instanță și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, instanța de apel a conchis că, prima instanță a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatei Gîlca Angela, just încadrându-le în dispoziția art. 287 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la motivele invocate de apelant, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatei Gîlca Angela, deoarece aceasta urma să fie achitată de sub învinuirea adusă, instanța de apel a constatat că nu au fost comise careva erori de fapt ce ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatei în comiterea acțiunilor infracționale imputate.

Instanța de apel a considerat că, aceste afirmații ale apărătorului reprezintă opinia subiectivă, iar prima instanță în sentința adoptată corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatei Gîlca Angela în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatei în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunii imputate.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le-a însușit, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO.

Instanța de apel a menționat că, vina inculpatei Gîlca Angela se confirmă prin declarațiile acesteia, părții vătămate Untilă Svetlana, martorilor Vieru Natalia, Bîcos Tudor, Ustică Cătălina, Manolachi Cătălina, Ionel Antonina, Erhan Lera, Goltiescu Valeria, Gîlca Vasile, precum și prin materialele dosarului: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14.10.2016 și tabelul fotografic (f.d. 19-21 v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 165 din 23.12.2017 (f.d. 74 v. 1).

Analizând solicitarea apărării de achitare a inculpatei Gîlca Angela, instanța de apel a constatat că, acest temei nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind motive de implicare în sensul casării hotărârii contestate în partea constatării vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii.

În speță, caracterul public al acțiunilor inculpatei rezultă cert atât din locul propriu-zis al desfășurării conflictului - aflându-se lângă stadionul sportiv al Gimnaziului sat. Codreanca din r-nul Strășeni, cât și în prezența mai multor persoane, astfel acțiunile violente fiind comise într-o ipostază cu implicații publice.

Din faptele constatate și descrise, instanța de apel a accentuat că, a avut loc o încălcare grosolană a ordinii publice care exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, manifestată prin acțiuni intenționate ale inculpatei ce atentează la regulile sociale și morale de convețuire, care au fost încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către Gîlca Angela, prin necuviință, neobrăzare, comportament batjocoritor față de partea vătămată.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, incidentul a avut loc într-un loc public, și anume aflându-se lângă stadion și toaleta școlii, aproape de curtea școlii unde aveau ore copii și la care ultimii au asistat, în așa mod fiind încălcată grosolan ordinea publică și având loc o vădită lipsă de respect, față de partea vătămată Untilă Svetlana și alte persoane, reieșind din declarațiile părții vătămate, precum și a depozițiilor martorilor menționați mai sus.

De asemenea, instanța de apel a considerat că, nu are temei de a interveni în sentința adoptată de prima instanță nici în partea stabilirii pedepsei inculpatei Gîlca Angela, deoarece s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acesteia aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

În acest sens fiind reținut că, Gîlca Angela se caracterizează din punct de vedere pozitiv, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, anterior nu a fost judecată, pentru prima dată comite o infracțiune, totodată, inculpata nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, ultima nu a încercat să discute cu partea vătămată, să-și exprime regretele pentru cele întâmplate și să încerce să contribuie material la restabilirea stării de sănătate a acesteia.

Cu toate că sancțiunea art. 287 alin. (1) Cod penal prevede și pedeapsa sub formă de amendă, în privința inculpatei nu poate fi aplicată această pedeapsă, deoarece în accepțiunea instanței nu-și va atinge scopul deplin, din considerentul că inculpata

Gîlca Angela, nu este angajată în câmpul muncii, este invalid de gradul II și întreține de una singură un copil minor, nu dispune de alte surse de venit, iar aplicarea pedepsei sub formă de amendă va crea din start premise pentru neexecutarea acestei pedepse.

În ce privește aplicarea sancțiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității instanța de apel a reținut că, inculpata nu și-a dat acordul pentru prestarea acesteia, mai mult ca atât această pedeapsă nu va corespunde în viziunea instanței cu gravitatea faptei comise.

Subsecvent celor expuse, instanța de apel a reținut că, prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana inculpatei, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, și corect a conchis că corijarea acesteia poate avea loc prin stabilirea unei pedepse neprivative de libertate, iar aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, va duce la atingerea scopului susmenționat.

Referitor la solicitarea în cadrul dezbaterilor judiciare a acuzatorului de stat de a încasa din contul inculpatei cheltuielile judiciare în mărime de 448 lei, instanța de apel a susținut concluzia primei instanțe, având în vedere normele legale și materialele anexate la cauza penală, respectiv cheltuielile judiciare în mărime de 448 lei pentru efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală dată urmează a fi recuperate integral din contul inculpatei Gîlca Angela în contul statului.

De asemenea, instanța de apel a notat că, pe rolul instanței se află o cauză penală, complexă, apreciind aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de avocat, care a participat la mai multe ședințe de judecată, fiind efectuat un volum de lucru substanțial, instanța a considerat rezonabil de a admite pretenția părții civile Untilă Svetlana privind încasarea cheltuielilor de judecată suportate pentru acordarea asistenței juridice de către avocatul său în mărime de 5.000 lei.

Cu privire la solicitarea părții civile de încasare din contul pârâtei a prejudiciului moral în sumă de 30.000 lei, ținând cont de caracterul și gravitatea suferințelor psihice suportate de către Untilă Svetlana, de gradul de vinovăție al inculpatei în urma acțiunilor căreia au fost suportate de către partea vătămată, lezând sentimentele acesteia, reputația, precum și faptul că inculpata nu este angajată în câmpul muncii, este invalid de gradul II, are la întreținere 1 copil minor, instanța întemeiat a determinat mărimea compensației pentru prejudiciul moral cauzat părții civile în mărime de 5.000 lei.

6. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatei, la 30 octombrie 2018, care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Gîlca Angela să fie achitată, totodată să fie respinsă acțiunea civilă.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- argumentarea instanțelor de fond, precum că nerecunoașterea vinei este poziția de apărare, este nefondată, deoarece fapta inculpatei nu întrunește elementele

infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, iar vinovăția în comiterea acestei infracțiuni nu a fost dovedită;

- semnele invocate de acuzare, precum că Gîlca Angela a încălcat grosolan ordinea publică, a exprimat o vădită lipsă de respect față de societate și a manifestat o obrăznicie deosebită, nu și-au găsit confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, deși instanța le-a calificat ca stabilite;

- gravitatea acțiunilor inculpatei nici de cum nu pot fi încadrate în elementele laturii obiective a infracțiunii de huliganism menționate mai sus, deoarece după cum s-a stabilit prin depozițiile martorilor și însuși a părții vătămate, conflictul s-a limitat la niște clarificări dintre părinte și profesor.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală.

6.2 Inculpată, la data de 30 noiembrie 2018, în care indică că nu este deoacord cu hotărârile judecătorești adoptate, deoarece nu a avut posibilitate să prezinte careva dovezi.

6.3 Subsidiar de inculpată, la data de 30 noiembrie 2018, care solicită examinarea minuțioasă a prezentei cauze, deoarece nu este vinovată.

În motivarea recursului ordinar inculpata invocă, că la 13.10.2017, seara la ea acasă a venit partea vătămată Untilă Svetlana și soțul acesteia, care au bătut-o în ogradă, în rezultatul căreia starea sănătății ei s-a agravat, fiind internată o perioadă în spital, s-a adrasat ulterior poliției și procuraturii, însă nu s-au întreprins careva măsuri, fapt ce se confirmă prin actele anexate la prezentul recurs.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate de către inculpată și apărătorul său, solicitând de a decide inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, iar decizia atacată conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente:

În conformitate cu pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Dispoziția alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

În prezenta cauză, Colegiul menționează că au declarat recursuri ordinare inculpata și apărătorul acesteia. Apărătorul inculpatei în recursul declarat a indicat ca temeiuri de drept pentru casarea hotărârii instanței de apel, pct. 6) și 12) alin. (1)

art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; precum și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Cu referire la prezența în speță a temeiului de casare invocat de către apărătorul inculpatei, prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal relevă că, această normă procesuală, de fapt, stipulează 5 cazuri de casare, după cum urmează:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;
- dispozitivul hotărârii este expus neclar;
- instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, reieșind din textul recursului declarat nu se atestă și nici nu se întrevăde o careva argumentare sub aspectul prezenței vreunui temei pentru recurs din cele prevăzute la norma procesuală enunțată mai sus. Prin urmare, invocarea normei menționate ca temei pentru recurs, Colegiul penal o apreciază ca fiind una formală și nemotivată, ceea ce este inadmisibil la declararea recursului ordinar.

Cu toate că, apărătorul nu a indicat și nu a motivat care din cazurile prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală a fost admis ca eroare de drept la judecarea cauzei în ordine de apel, analizând hotărârea contestată a instanței de apel, Colegiul apreciază că, în prezenta speță instanța ierarhic inferioară și-a motivat decizia în concordanță cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel aceasta cuprinzând temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la respingerea apelului declarat în prezenta cauză, fiind motivată just adoptarea unei asemenea soluții. Totodată, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a respectat și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, expunându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel și prin hotărârea sa a oferit răspunsuri plauzibile și argumentate asupra acestora, în coraport cu circumstanțele stabilite în prezenta speță, ce au fost verificate în ședință de judecată. Prin urmare, instanța de recurs conchide că, temeiul pentru recurs invocat de recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu este incident în prezenta speță.

În altă ordine de idei, reieșind din sumarul recursului declarat de către apărătorul inculpatei, Colegiul penal reține că se solicită achitarea ultimei, invocându-se critici referitor la existența elementelor infracțiunii imputate. Astfel, instanța de recurs consideră că, de fapt, apărătorul inculpatei în recursul declarat semnalează temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin prisma neîntrunirii elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal în acțiunile lui Gîlca Angela. Respectiv, este alogică invocarea temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) al aceleiași norme, precum că

faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, deoarece în asemenea abordare se subînțelege că totuși inculpata a săvârșit o careva faptă prejudiciabilă, însă aceasta nu a fost încadrată juridic corect. Totodată, din conținutul recursului nici nu se atestă o argumentare desfășurată a acestui temei pentru recurs, fiind doar indicat la temeiul de drept al recursului declarat.

Totodată, recursurile declarate de către inculpată nu conțin o specificare concretă a careva temei de recurs din cele prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă din conținutul lor se întrevede că autorul nu este de acord cu hotărârile instanțelor de fond, prin care a fost condamnată pentru săvârșirea infracțiunii de huliganism.

Pe această linie de considerente, Colegiul penal va examina recursurile prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care de fapt este semnalat în speță de către recurenți.

Colegiul penal consemnează că, acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit lucrărilor dosarului se constată că, inculpata a fost învinuită, recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și anume – huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

În cauza deferită examinării Colegiul notează că, prima instanță în hotărârea adoptată a făcut o analiză amplă a probelor administrate la caz, în raport cu învinuirea înaintată inculpatului, oferind răspunsuri argumentate la criticile esențiale invocate de către partea apărării, care de altfel au fost similare și în procedurile de apel și recurs ordinar. Prin urmare, dat fiind faptul că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate. Atât instanța de apel, cât și cea de recurs ordinar nu au avut temeiuri de a devia de la concluziile menționate în sentința de condamnare. Respectiv, deoarece chestiunile invocate atât în apel, cât și recurs, au constituit obiect de analiză și în sentința adoptată de către prima instanță, iar potrivit jurisprudenței CtEDO, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărâri CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Heile contra Finlandei*).

În sprijinul concluziilor instanțelor de fond, Colegiul penal menționează că, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea

și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Ca argument de bază în susținerea poziției de casare a hotărârii contestate, se invocă, precum că nu s-a confirmat la caz prezența elementelor laturii obiective a infracțiunii de huliganism imputate inculpatei.

Contrar criticilor recurențelor, instanța de recurs consideră că, instanțele de fond justificat au constatat că în acțiunile inculpatei se întrunește inclusiv și latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, ținând cont de faptul că partea vătămată Untilă Svetlana fiind audiată în ședință de judecată a confirmat că, activând ca învățătoare de educația fizică la gimnaziul din s. Codreanca, aflându-se lângă stadionul școlii unde petrecea lecții cu elevii, de ea s-a apropiat inculpata, care a lovit-o cu genunchiul în abdomen, apoi a fost îmbrâncită de către ultima și numită cu cuvinte necenzurate, totul petrecându-se în văzul a 27-28 elevi, care s-au adunat la cele întâmplate. Declarațiile părții vătămate coroborează cu declarațiile martorilor minori Ustică Cătălina, Manolachi Cătălina, Ionel Antonina, Erhan Lera, Gotiescu Valeria, precum și martorii Vieru Natalia și Bîcos Tudor, care au confirmat cele relatate de către victimă.

Prin raportul de expertiză medico-legală nr. 165 din 23.12.2017, se confirmă că la partea vătămată Untilă Svetlana au fost depistate vătămări corporale, ce au dus la dereglarea sănătății până la 6 zile, calificându-se ca neînsemnate (f.d. 74 v. 1).

Așadar, prin cumulul de probe administrate la caz, instanțele de fond au avut suficiente temeiuri de a constata prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunii imputate, deoarece aceasta a încălcat grosolan ordinea publică, aplicând violență față de partea vătămată, care activa ca învățător de educație fizică și care își petrecea lecțiile într-un loc public – lângă stadionul gimnaziului, Gîlca Angela în văzul la mai mulți elevi, și-a exprimat acțiunile demonstrativ, prin aplicarea loviturilor, adică a violenței, respectiv înjosind onoarea și demnitatea părții vătămate, numind-o cu cuvinte necenzurate și pereclitând activitatea normală a petrecerii activităților cu elevii.

Având în vedere totalitatea de probe menționate și reținute de către instanțele de fond, Colegiul penal consideră că, acestea întemeiat au ajuns la concluzia despre vinovăția inculpatei Gîlca Angela în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Un alt aspect ce urmează a fi remarcat, este acel fapt că inculpata la recursul declarat a anexat un șir de acte cu titlu de probe, pe care le-a descris și le-a invocat în susținerea versiunii de nevinovăție, însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs precizează că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză, inclusiv cele anexate la recursurile inculpatei. În speța deferită

judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanțele de fond în vederea condamnării inculpatei și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții, decât cea pe care materialul probator o redă.

Prin urmare, opozant criticilor invocate de recurenți, instanța de recurs statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatei, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acesteia sânt incidente elementelor faptei prejudiciabile prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și în cele din urmă temeiul pentru recurs semnalat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță.

Având ca reper cele notate mai sus, Colegiul penal apreciază argumentele invocate ca nefondate, deoarece nu sunt incidente în speță cazurile de casare la care au făcut referire autorii recursurilor, ce ar servi drept temei de implicare a instanței superioare, în sensul casării deciziei contestate, impunându-se astfel, concluzia privind inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpată și de către avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui **Gîlca Angela Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 14 martie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma